

Ernst Wiechert

Ojciec Wiecherta był leśniczym, pisarz przyszedł na świat w leśniczówce Pierśławek koło Mrągowa. W latach 1898-1905 uczęszczał do gimnazjum w Królewcu, a w latach 1905-1911 studiował na tamtejszym uniwersytecie przyrodoznawstwo, filozofię, filologię angielską i niemiecką. Po studiach Wiechert podjął pracę jako nauczyciel gimnazjalny w Królewcu. Po wybuchu I wojny światowej zgłosił się jako ochotnik do wojska, walczył pod Verdun i dosłużył się stopnia oficerskiego. Po wojnie nadal pracował jako nauczyciel w Królewcu, a w roku 1930 przeniósł się do Berlina. Po dojściu do władzy nazistów zrezygnował z pracy w szkolnictwie, przeniósł się do Ambach w Bawarii i żył od tej pory z pisarstwa. Ze względu na krytyczną postawę wobec władz nazistowskich, której dawał wyraz w wystąpieniach publicznych, w roku 1938 trafił na cztery miesiące do obozu koncentracyjnego Buchenwald. Wstrząsającą relację stamtąd spisał przed wybuchem wojny i zakopał w ogrodzie – ukazała się drukiem dopiero w 1945 roku. Podczas II wojny światowej jego utwory z lat pokoju były wznawiane, nie ukazało się jednak nic nowego. Również lata powojenne nie były dla pisarza łatwe, mimo wydania kilku nowych utworów. Atakowany za „obrazę” narodu niemieckiego we wspomnieniach z Buchenwaldu oraz rozczarowany powierzchowną denazyfikacją pisarz wyemigrował w roku 1948 do Szwajcarii.

Ernst Wiechert należał do najpoczytniejszych pisarzy niemieckich lat trzydziestych XX wieku. Zadebiutował powieścią *Die Flucht* („Ucieczka”) w 1916 roku, sławę pisarską przyniosła mu jednak dopiero powieść *Die Magd des Jürgen Dorskocil* z 1932 roku. We wczesnych utworach z lat dwudziestych widoczne są wpływy ideologii neopogańskiej, pod koniec dziesięciolecia pisarz wraca jednak do oficjalnej religijności protestanckiej. Wiechert dał się poznać jako zawzięty krytyk cywilizacji i piewca tradycyjnej, hierarchicznej społeczności wiejskiej. W Niemczech niemal zupełnie zapomniany, w Polsce przeżywa swoisty renesans, głównie na terenie Warmii i Mazur. Jego imieniem nazwano jedną z ulic w olsztyńskiej dzielnicy Pieczewo.

Proza (wybór)

Mała pasja, 1929, wydanie polskie w 1959

Pani majorowa, 1934, wydanie polskie w 1977

Proste życie, 1939, wydanie polskie w 2001

Dzieci Jerominów, 1945/1947, wydanie polskie w 1972

Missa sine nomine, 1950, wydanie polskie

Źródło - Wikipedia